1. Безбожні втікають, коли й не женуться за ними, а справедливий безпечний, немов той левчук.

2. Коли край провиниться, то має багато володарів, коли ж є людина розумна й знаюча, то держиться довго.

3. Людина убога, що гнобить нужденних, це злива рвучка, що хліба по ній не буває.

4. Ті, хто Закон залишає, хвалять безбожних, а ті, хто Закон береже, на них буряться.

5. Люди лихі правосуддя не розуміють, а шукаючі Господа все розуміють.

6. Ліпше убогий, що ходить в своїй неповинності, ніж криводорогий, хоч він і багач.

7. Хто Закон береже, розумний той син, а хто водиться із гультяями, засоромлює батька свого.

8. Хто множить лихварським відсотком багатство своє, той для того громадить його, хто ласкавий для бідних.

9. Хто відхилює вухо своє, щоб не слухати Закона, то буде огидна й молитва того.

10. Хто простих доводить блудити дорогою зла, сам до ями своєї впаде, а невинні посядуть добро.

11. Багата людина в очах своїх мудра, та розумний убогий розслідить її.

12. Велика пишнота, як тішаться праведні, коли ж несправедливі зростають, то треба шукати людину.

13. Хто ховає провини свої, тому не ведеться, а хто признається та кидає їх, той буде помилуваний.

14. Блаженна людина, що завжди обачна, а хто ожорсточує серце своє, той впадає в лихе.

15. Лев ричучий й ведмідь ненажерливий це безбожний володар над людом убогим.

16. Володар, позбавлений розуму, тисне дошкульно, а ненависник зажерливости буде мати дні довгі.

17. Людина, обтяжена за душогубство, втікає до гробу, нехай її не підпирають!

18. Хто ходить невинний, той буде спасений, а криводорогий впаде на одній із доріг.

19. Хто землю свою обробляє, той насититься хлібом, а хто за марнотним женеться, насититься вбогістю.

20. Вірна людина багата на благословення, а хто спішно збагачується, непокараним той не залишиться.

21. Увагу звертати на особу не добре, бо й за кус хліба людина згрішить.

22. Завидюща людина спішить до багатства, і не знає, що прийде на неї нужда.

23. Хто напоумляє людину, той знаходить вкінці більшу ласку, ніж той, хто лестить язиком.

24. Хто батька свого й свою матір грабує і каже: Це не гріх, той розбійнику друг.

25. Захланний викликує сварку, хто ж має надію на Господа, буде насичений.

26. Хто надію кладе на свій розум, то він нерозумний, а хто мудрістю ходить, той буде врятований.

27. Хто дає немаючому, той недостатку не знатиме, хто ж свої очі ховає від нього, той зазнає багато проклять.

28. Коли підіймаються люди безбожні, людина ховається, а як гинуть вони, то множаться праведні.